

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica xiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. XIII. post Trinitatis

laudare quis nolint. Aug. de 2 cor. enā. Saebat ille sic q̄ notas habebat et p̄sep̄tes et futuras hominū voluntates tanto magis predicaturos q̄nto magis ne p̄dicaret eis p̄cipiebat: vt qd̄ q̄ p̄cipiebat: s̄z pigris volebat oñdere q̄nto gaudiosus q̄ntoq̄ feruentius eū p̄dicare debebat q̄b̄ iuberet vt p̄dicent: q̄n̄ illi q̄ p̄hibebāt tacere n̄ poterāt. Tria ḡ docemur ex premissis.

Primum: laudes hoim fugere.

Secundum: dei gloriā querere.

Tertium: diuinū op̄ extollere.

Primum rē. Nā p̄cepit dñs ne cui dicerent. **Chrysos.** Gloria q̄ppe cupere in gloriatio est: p̄n̄ aut̄ gloria ē hāc despiciere: et nullaz ei⁹ facere curā: s̄z ad id qd̄ deo placet oia dicere et facere. **Secundum** dei gloriā q̄rere qz q̄nto eis p̄cipiebat: tanto amplius p̄dicabant. **1. Cor. x.** Oia in gloriā dei facite. **Chrysos.** Jā poterim⁹ et mercedē recipere ab eo q̄ n̄ra videt diligēter cū eo solo cōtēti fuerim⁹ inspectore. **Tertium** ē diuinū op̄ extollere qz admirabatur dicētes Bene oia fecit rē. **Ps.** Quā magnificata sūt opa tua dñe: oia in sapia fecisti. **Dicas** mus et nos qm̄ omnia bñ fecit dñs. Tū in opere creatōis. **Uñ** **Gen. j.** Vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat et erant valde bona. Et p̄cipue circa hoim: de q̄ **Eccl. vij.** Inuent⁹ q̄ de⁹ fecerit hoim rectū. Et q̄ seq̄t̄ hoim inis p̄fusio: qz rectitudinē a cōditore sibi datā nō seruauit quēadmodū alie creature. **Aug.** Arbor seruauit qd̄ creata est: hō deleuit qd̄ erectus est. Tū in ope gubernatiōis. **Sap. xiiij.** Tu aut̄ p̄r gubernas oia sapia. **Eccl.** dicat̄ Ultra mala sūt in vniuerso: ḡ et hoc p̄mittit de⁹: ḡ nō fac oia bñ in ope gubernatiōis. **Dicēdū** cum Augustino in encheridō. q̄ de⁹ oipotens nullo mō p̄mitteret aliqd̄ malū eē in opib⁹ suis nisi eēt vsq̄ adeo oipotēs et bon⁹ vt bñ faceret etiā de malo. Tū in ope retributiōis: qz nullū malū impunitū et nullū bonū reliq̄t irremuneratū. **Dan. iij.** Iustus es in oib⁹ q̄ fecisti. **Et ps. liij.** Tu reddes vnicuiq̄ iuxta opera sua. **Hui⁹** snie p̄sideratio multū sollicitos nos reddere debet et timoratos qz velimus nolimus oportet tādē corā sūmo iudice assistere: vt recipiat vnusq̄qz prout gessit. **Et ceterū** plurim notabile ē iob: et de b̄to hieronymo

Vide in sc̄do aduentual. feria q̄rta post secundam dñicam.

Tertium ar. **Aug. rē.** Videte ergo nestis ingrati erga deus. **Dicit** em̄ lex. **Bñficiū** acceptor naturalis obligat ad antiodota. **1. S. s. s. Cōsult. ff.** d̄ petitiōe hēreditatis. **Bñficia** ḡ sūt deuote recognosecenda p̄sertim si volum⁹ alia impetrare. **Nā** vt hētur de rescriptis. **Si** p̄ponente. **Quātūcūq̄** modicū sit bñficiū: semp de ipso faciēda est mētio si aliud voluerit q̄s impetrare. **Pone** casum si vis. **Horate** et q̄ vituperandus est ille cui bon⁹ medic⁹ reparauit auditū et loquelā. et tñ postea i⁹ pugnetur eū et diffamaret: cū de iure teneatur gr̄as ei exhibere et obsequia. **Et** pone et applica notādo: qz ebri⁹ venit ad nos vt medicus et de p̄p̄o sanguine p̄fecit medicinā. **Cauete** ḡ ab ingratitudine qm̄ vt dicit **Bern.** Nihil ita deo displicet p̄sertim in filiis gratie quēadmodum ingratitudo.

Dñica. xiiij. Sermo. j.

Quid facien
do vitā eternam possidebo. **Lu. x.** Abrae dicte sūt p̄missiones et temini ei⁹. **Gal. iij.** Nō pot vitā etna possideri nisi i⁹tute istaz p̄missionū q̄ sūt p̄missiones sp̄lit̄ britudis. **1. Thimē** ḡre: et gl̄e. **Hec** ei hñtur ex p̄missionē facta abrae. **Gen. xxij.** In semine tuo bñdicent oēs gētes terre.

Salutatio **Quid** faciendo rē. **Primum** ar. An possit hō bonū faciens de mereri apud deū vitā eternam.

Vide in dñica q̄nq̄ gesime s̄mone p̄mo. **Secundū** ar. In euangelio hodierno nos informat dñs de oib⁹ q̄ necessaria sūt ad vitā eternā possidendā. **Ubi** s̄ notāde tres p̄cipue instructiōes.

Prima est: instructio attractiua.

Secda est directiua.

Tertia est declaratiua.

In hoc s̄mo. dicēdū de p̄ma. **Circa** quod notādū qz in euangelio ad alliciēdos discipulos aios et oim gñaliter: dñs dicebat. **Bti** q̄ vidēt q̄ vos vidēt. **i.** q̄ vidēt i me impletū qd̄ antiq̄s p̄rib⁹ fuerat p̄missū. **Dico** em̄ vob⁹ qz mlti p̄bere et reges siue iusti (q̄s em̄ reges lucas dicit / matthēus iij)

nos appellat q̄ passioibz suis impandovt reges p̄sūt voluerit videre q̄ vos videret̄ z nō viderit̄: z audire q̄ audiret̄ z nō audiret̄. Theo. Bificat eos z oēs simplr qui eū fide respiciūt: ex h̄ q̄ antiq̄ p̄phete z reges deū in carne videre z audire optauerūt. Et reuera hec ē instructio mirabilis attractiua. Nā si tanto desiderio ferebāt antiq̄ ad p̄missum: q̄nta deuorōe z amorz affectione trahi z ferri dēnt ad tantū bñficiū tā actualit̄ exhibitiū: vt v̄z ip̄m ch̄m videam⁹ z aspiciam⁹ p̄ fidē. Erit autem hec visio vtilis p̄cipue ad tria.

Primo ad cōmissoz p̄niam.

Secundo ad aduersoz patientiā.

Tercio ad opandoz diligētiā.

Primo zc. Ezech. xliij. Tu autē fili hoīs i. o. p̄dicator ostēde domui israel: tēplum id ē oīde pctōub⁹ ch̄m (q̄ d̄r tēplū Jo. iij.) z p̄fidant̄ ab iniquitatibz suis. z Esa. xxvj. A facie tua dñe p̄cepimus z parturiuim⁹: z peperim⁹ sp̄m salutis. A facie etiā dñi q̄ pro pctis n̄ris in cruce pepēdit deū bēn⁹: p̄cipere timorē z cordis cōpunctioē nē. Vñ alia trāslatio h̄z. A timore tuo cōcepim⁹. Et Job. xxij. A facie dñi turbatus sum bona. i. turbatiōe: z p̄sideras eū sc̄z p̄ pctis n̄ris crucifixū: timore sollicitoz.

Secundo ad aduersoz patientiā. Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē aduers⁹ se: sustinuit p̄jectionē: vt nō fatigemini animis v̄ris deficientes. Et. j. Pe. iij. Ch̄s in carne passus z vos eadē cogitatōe armamini. Tercio ad opandoz diligētiā. Cū ei videm⁹ p̄ fidē cogitam⁹ q̄ ch̄s seip̄m p̄ nob̄ exposuit: cū oī diligētiā conari dēma⁹ d̄ eius exequēda bñplacita: ne fraudemur fructu passionis quā p̄ nob̄ sustinuit. Cū em̄ tantā curā de n̄ra salute habuit: cadere debemus ne vilipendam⁹ aias n̄ras. Aug. Appende te ex p̄cio ne vilipetas tibiip̄i. Et. j. Eoz. vj. Empti em̄ estz p̄cio magno glo. z poz. deū in corpore v̄fo. Igit̄ iuxta apl̄m Heb. xij. Deponētes oē pōd⁹ z arcūstās nos pctm̄: p̄ paciētiā curram⁹. i. diligēter p̄cedam⁹ ad oē bonū op⁹ tēratioē: b̄ virtūter resistēdo. Jō d̄r ad p̄positū nob̄ certamē aspiciētes in autōre fidei z p̄sumatorē iesum. Et certe miro seruoze sp̄s possibilē debem⁹ adhibere diligētiā in opib⁹ bonis. Exēplū in vi. pa. Quidā iuuenis

requirit a sene in morte p̄b̄s edificatiōis q̄ proprioz redderet ad opa bona. Cui ille p̄lit: respice ad solē: ad terrā: ad formicaz: z ad gallū. Nā sol p̄p̄ q̄ d̄cūq̄ cursum suū retardat nec ab ingratis radios suos retrahit: sic nec tu p̄p̄ cuiuscūq̄ ingrati tūct nē: pietatē z charitatē opa subtrahas. Formica etiā meliora grana colligit de q̄b⁹ in hyeme viuit: sic in hac vita salutis opera multiplica: ne in morte penuriā patiaris. Terra licet ab oibus cōgulet̄: tñ oib⁹ dat arbores z fructus v̄riles. Quarto attenq̄ dē ad gallū q̄ alis se verberans neq̄q̄ noctis horas obliuiscit. Cū q̄ filli mi sum⁹: facies: thesaurz sapientiē possidebis. Nō itaq̄ nos ad diligētiā boni operis hortat̄ Sed sup̄ omnia ad hoc valet exemplum. ch̄sti deuote cōtemplatum. Bernard⁹ Ch̄s ostēdit tibi man⁹ vt facias q̄ fecit: latus vt sentias q̄ sensit: pedes vt ambulēs quo perrexit.

Tercio art. Aud. zc. Cauēz itaq̄ ab ingrati tudine. Nā s̄m iura p̄p̄ ingratitudinē p̄uand⁹ ē aliq̄s bñficio. E. de reuo. dona. l. finali. Et extra d̄ donationib⁹ b⁹. c. finali. Audite q̄ntū diligere deberet̄ benignū p̄ncipē q̄ vos vult ad andrem suū alliceret p̄bis ḡofis z bñficijs copio⁹ sis: nō q̄dē q̄ v̄fo indigeat obsequio: s̄z dū rapat vt ampliora vob̄ bñficia p̄ferat. Si p̄o illū cōtemnitis z offendit̄: nōne merito huiusmodi bñficijs p̄uandi estz: Erpōne z applica notādo illud. j. Regū ij. Qui me honorificauerit gl̄ficabo eū: q̄ aut̄ me cōtemnunt erūt ignobiles.

Dñica. xij. post trinitatis.

Sermo secundus.

Quid facien

doz. Hoc ar̄ dico testamētū affirmatū zc. v̄lz donauit d̄s Gal. iij. Tria s̄t ibi notāda: q̄z p̄sideratio ad hoc valet vt vitā eternā possideamus. Prīmū: est diuina miscōia: sc̄z in p̄missione.

Secūm: est miscōle efficacitā: qz nō p̄t p̄missio eius irrita fieri.

Tercū: ē efficacitē excellētia sine p̄cellēntia: qz per eā habet̄ hereditas.

Hec tria patent ex textu ep̄istole. De his

Dnica. XIII. post Trinitatis

Rom. iij. Nō si ex lege pmissio abraer se
mini suo vt esset heres mundi.

Salutatio. **Q**uid facie. rē.
Primo ar. An ex naturalib; absq; di
grā possit aliq; mereri vitā eternā
Vide dnica qnq; gesime. Ser. ij.

Scds ar. In pcc. rē. In hoc sermōe
dicēdū est de seba q̄ est instructio di
rectia p quā dirigimur ad chīm z ad vitā
eternā. Eū em̄ hec supradicta dixisset dn̄s
Ecce quidā legisperit. rē. vsq; ibi: z vi
ues. Vbi tria tangunt p ordinē.

Primo legisperiti tēratua interrogatio
Secdo interrogatiois satisfactiua rñsio
Tertio rñsiois approbatiua z firmatio

Primo rē. qz quidā legisperitus surrexit
tentās illū dices. Magister. qd faciendo.
rē. Amb. Erat ex his q̄ sibi legisperiti vi
dēt q̄ p̄ba legis tenēt: vim autē legis igno
rant. Bñ tñ q̄rit qd faciendo qz nō audito
res s; factores legis iustificabūt. vt dicit

Rho. ij. **S**cdō interrogatiois satisfacti
ua rñsio: qz dn̄s dicit ad eū. In lege. i. dina
quid scriptū ē: Quō legis. i. de hādo vi
tā eternā: Et rñdēs ille dicit. Diliges dn̄m
deū tuū ex toto corde tuo z ex tota anima
tua: Ex tota mēte tua: z ex oib; viribus
tuis: z primū tuū sic teipm. Qd aug? sic
expōnit. Ex toto corde. i. intellectu sine er
rore. Ex tota aia. i. volūate sine p̄dictione
Ex tota mēte. i. mēona sine obliuioe: ex
oib; virib; tuis: vel ex tota fortitudine: seu
p̄tute. i. ex tota potētia executiua sine di
minutiōe. Theo. Hinc intelligēdū est: qz
oportet nos hōem virtutē aīe amorī dn̄o
subūcere: z hoc vir. i. r z nō remisse. Jō ad
ditur. Et ex oib; virib; tuis. Sic autē dicit
Tho. ij. q. xxiij. Hoc nō pōt impleri in
p̄a: sic qz totū cor hoīs sp̄ actualr feratur
in deū: qz i via ipossibile est p̄f hūanum
infirmitatē sp̄ actu cogitare de dō: s; iple
ri dō: sic qz habitualr aliq; totū cor suum
ponat in deo. Ita qz nihil cogitet vl velit
qd sit oīne dilectōi p̄trariū. Seq̄. Et p̄
tinū tuū sicut teipm. i. eo affectu q̄ teipm
vel ad qd teipm: s; ad grāz in p̄ntiz glaz
in futuro. Chryso. Attēde q̄lter fere cuz
eodē excessu postulat vtrūq; p̄ceptū. De
deo em̄ ait. Ex toto corde tuo. De p̄rio
autē sic teipm: qd si diligēt obſuaret: nec
su? eēt: nec liber: nec victor: nec victi?: nec
diq̄es: nec paup;: nec nos? vnq; eēt diabo

lus. Pōt? em̄ palee ignis sustinerēt inif
sione q̄ seruoze charitat; diabolus: adeo
cūta supat dilectōis p̄staria. Gre. ij. moꝝ
Eū dicat. Diliges p̄ximū tuū sic teipm
quō alteri in hādo pius ē: q̄ ad iuste vl
uēdo sit ipi? sibip̄i. Tertio ponit rñsio
nis approbatiua z firmatio. Eū dicit dn̄s
illi. Hoc fac z viues. q. d. hoc dicit: s; nō fa
cis: z iō ad vitā n̄ vadis. Orig. Ex his idu
bitāter colligit qz vitā q̄ p̄dicat fin̄ mūdi
creatorē deū: antiq; scripturas ab eo tra
ditas vitā p̄petua ē. Hec igit vitā q̄ finē
nō hz ē desiderāda z amanda: vitā p̄ns q̄
tam labilis ē cōtēnēda. Exēplū in mar
tyrib; z sc̄is p̄fessorib; q̄ tot z tanta pas
si sūt libēter in hac vita t̄pali: vt illā eter
nā possiderēt. Nā vt dicit Greg. in Romel
T̄pali vitā eterne vite cōparata mors
est pot? dīcēda: qz vitā. Jpe em̄ q̄tidias
nus defect? corruptiōis qd est aliud q̄
qdā p̄ritas mortis.

Tertius ar. Aud. rē. Necesse igit est
implere illd qd scriptū ē in lege dei.
Nā vt iura dicūt. Leges ab oib; sūt suan
de. i. subdit; . L. de legib; Leges. Et d̄ cō
stiteriōib; . c. Canonū. vbi dicit. Statuta ca
nonū ab oib; custodiant. Si itaq; terre
ni p̄ncipes volūt leges suas suari sub pel
na capitis. Credit; qz impunitos reliquet
etern? p̄nceps leg; sue trāsgressores: Jpe
em̄ est qui dicit. Leuit. xij. Ego dn̄s: leges
meas custodite.

Pro eadē dnica. xij. post trini.
Sermo tertius.

Quid facien
do. rē. Quid ḡ lex p̄f trāsgres
siones rē. vsq; in finez. Gal. ij.

Tria sūt iōi notāda qz p̄sideratio valz ad
obrīnēda vitam eternā.
Primo em̄ ponit apls date legis rōez.
p̄f trāsgressiōes. i. reprīmēdas.

Secundo rōnis declaratiōne Lex ergo
aduersus rē.
Tertio declaratiōis p̄firmatōez. Sed
p̄clusit scriptura rē. Vide textū z expōe.

Primo ar. An exis in grā bonū facie
do possit de p̄digne mereri vitā eter
nā. Vide in dnica qnq; gesime. Ser. ij.

Scds ar. In p̄ced. rē. In h̄ dicēdū ē
stia q̄ ē instructō dēclaratiua vbi dēclarat

dñs q̄s d̄eat dici prim⁹ n̄r. Circa q̄d i eū
 gello r̄ia ponit. **P**rio: p̄sūptuosa inq̄si
 tio. **S**cdo: ḡosa declaratio. **T**ertio
 fructuosa exhortatio. **P**rio r̄c. Ille em̄
 legisperit⁹ volēs se oñdere iustū d̄r ad te/
 sum. Et q̄s ē prim⁹ me⁹. **E**yrill⁹ Lauda
 tus legisperit⁹ q̄ recte r̄ndit i supbia pru
 pit: nullū sibi prim⁹ putās eē q̄ n̄ls eēt ei
 i iustia p̄p̄ad⁹. **G**acu⁹ Gōndit a dilectōe
 pri: r̄ p̄ns d̄i. **S**cdo ponit ḡosa de/
 claratio: q̄ suspiciēs ier⁹ p̄posuit ei pabo⁹
 lā d̄ hoie q̄ descēdit ab hierl̄m i hiericho
 q̄ incidit i latrōes. **I**ō surū asperit: q̄ d̄ re
 māḡ locutus⁹ erat: quō s̄. gen⁹ hūanū ce
 cidit p̄ pct̄m. **S**cōz aliq̄s: hec pabola ē r̄
 res gesta. q̄ i hierl̄m i hiericho erat q̄/
 dā s̄ctudo vbi trāseūtes frēq̄nē spoliabā
 tur z occidebāt a latronib⁹. **H**ō igit q̄dā
 descen. r̄c. **V**ide z dic textū vsq̄ ibi: q̄ fe/
 cit miaz i illū. **E**hyso. q. d. Si quē vides
 opp̄suz nō dicas vtiq̄ neq̄: eīz stuz sit gē
 tilis: sive iude⁹: z ope indiget nō. **A**rdeq̄
 auxiliari. **A**ug. d. doctria ch̄riana. **E**r h̄ i/
 telligit⁹ eū eē primū cui v̄l exhibēdū est
 officū miefi indiget: v̄l exhibēdū eēt si
 indigeret. **E**r q̄ p̄ns ē v̄t etiā ille a q̄ nob̄
 vicissim exhibēdū ē prim⁹ n̄r sit. **H**ō ei
 nomē ad aliq̄d ē nec q̄s p̄t eē primus
 nisi prio. **N**ullū āt exceptū eē cui mie de/
 neget officū q̄s n̄ videat: dicēte dño **B**n̄
 facite his q̄ oderūt vos. **A**llegorice. **H**ō
 ille ē gen⁹ hūanū q̄d in parētib⁹ p̄mis de/
 scēdit ab hierl̄m. i. a paradiso z supne pacis
 visioe i hiericho. i. in defectū hui⁹ vite mu
 tabilis. **H**iericho ei luna iustit̄a z muta/
 bilitate s̄ḡe: z incidit in latrones. i. (v̄t d̄r
Amb.) in āgelos noctis z tenebray q̄ dispo
 liauerūt eū mox. s. ornāmēt⁹: z plagis im
 posit⁹ abierūt nō ab insidijs cessando s̄z in
 sidiaz fraudē occultādo. **B**eda. **D**icitur
 plage pct̄a q̄ his natu⁹ hūane integri/
 tas violat. **S**eq̄. semiuiuo relicto. q̄ v̄t
 d̄r **A**ug. p̄ pelagū. **S**emiuiuo⁹ h̄z vitales
 motū. i. liberū arbitriū vulnerat⁹: z ad vi/
 tā eternā quā p̄didit redire nō sufficebat
 z iō iacebat. **V**el semiuiuo relicto. id ē re
 manente vita nature z ablata vita gratie
Sacerdos autem z leuita descendentes
 eadem via eo viso preterierunt quia sa/
 cerdotū legis z ei⁹ ministeriū pct̄a non
 curauerūt s̄z solū oñderūt. **S**amaritan⁹

aut iter facies. i. ch̄ris custos animaz. **V**it
 humanitate momenta hui⁹ vite curretes ve
 nite sec⁹ eū q̄ in similitudinē hoim factus
 z habitu inuēt⁹ est v̄t h̄o: z vidēs eū ocl̄o
Aiemia mor⁹ ē: z appropinquās miscōib⁹
 ter alligant vulnere eius q̄ redarguens
 pct̄a cohibuit z vinculis ḡe ligauit infim⁹
 dēs etiā oleū mitigatiuū spem vente p̄mit
 tēdo penitētib⁹: z vinū pungitiuū terrore
 pene peccatib⁹ incutēdo. **A**lligat ḡ vulne
 ra oū p̄cipit. **P**niaz agite. **I**nfundit oleū
 dū addit: appropinquat em̄ r̄gnū celoz.
Infundit vinū cū d̄r **D**is arbor q̄ nō facit
 fructū bonū excidet r̄c. **B**er. **S**p̄ p̄ure
 ferocitaz est: sp̄ parcere pusillanimitate
 nec h̄ nec illud egratis. **H**re plus amari/
 tudinis q̄ suauitaz d̄nabile ē: ecōuerso
 p̄mēdabile v̄trūq̄ eq̄l̄iter tollerabile. **S**e
 q̄: z leuita eū in iumentū suū iposuit: z du/
 ces in stabulū curam ei⁹ egit. **A**ug. de q̄.
 eua. **I**umentū ē ch̄ri caro q̄ ad nos venire
 dignat⁹ ē: imponi iumento ē in iham incar
 natione ch̄ri credere. **S**tabulū ē s̄ctā ec̄c̄a
 vbi deposito onere pct̄oz pct̄o: lassus re
 ficat. **E**r v̄t bon⁹ medic⁹ curā ei⁹ egit: q̄
 q̄dū i hac vita fuit: circa hoiez sollicit⁹ fu
 it **E**t altera die sez p̄peractū myst̄oz re
 de p̄tois sez post dñi resurrectionē q̄ maḡ
 splendet q̄ tēp⁹ p̄cedēs: p̄tulit duos de/
 naros sez duo testamēta in q̄b⁹ nomen
 et imago regis eterni cōtinet⁹: q̄ p̄ precio
 vulnera n̄ra curatur: z dedit stabulario:
 q̄ distribuit v̄triusq̄ testamenti sciam z
 ḡram p̄dicandi apl̄is: q̄b⁹ sensū aperuit v̄t
 intelligerēt scripturas: ac plat⁹ alijs. **V**l
 fm **A**ug. **D**uo denarij sūt duo pct̄a cha
 ritat⁹. **D**ñt aut z isti stabularij aliq̄d sup
 erogare supaddēdo m̄l̄ta ad declarationē
 scripture. **I**n die aut iudicij cum dño red
 dērit oīa reddet cū fidei seruo. **D**icit il/
 lud; **M**atth. xxv. **E**uge serue bone z fide
 lis. r̄c. intra in gaudiū dñi tui. **D**ozaliter
 p̄ hierl̄m itelligit itat⁹ p̄ritis **I**ō h̄o de/
 scēdēs ab hierl̄m in hiericho est peccator
 descēdens a sublimitate ḡe in miseriam
 peccati: qui incidit in latrones. id est in de
 mones: spoliatur gratuitis z vulneratur
 in naturalibus z relinquitur semiuiuus:
 v̄t s̄. **S**acerdos autem z leuita sunt mā/
 li ministri ec̄c̄e. **S**amaritan⁹ est cōfess⁹
 s̄oz et p̄dicato: motus ex charitate alligat⁹

gans vulnera cruciati p sanū p̄siliū: infun-
dens oleū misericōdie: z vinū iusticie: z impo-
nit illū iumentū: qz nō solū mēte p̄bet dū
p̄siliū: s̄ etiā put p̄t corpe qd̄ ē aie. iumētū
et ducit in stabulū ecclie vbi dat pabulū
verbi dei z sacri eucharistie. Et altera die
prulit duos denarios. s. grāz in p̄nti z glo-
riā in futuro: z dedit stabulario. i. dandos
denūclavit bono curato facientē debitorū
circa pctōz zc. **Tertio** ponit fructuosa
exhortatio: qz dñs ex legis p̄nti r̄sione oñ
dens oēm hoīem misericōdiaz facientē esse. p̄xi-
mū: z clusit exhortādo dī. Glade. s. de vir-
tute in virtutē: z tu fac s̄ p̄xi-
maritan? iudeo: qz vīez oēm hoīem etiāz
inimicū p̄ximū reputes: z ei mīaz affatu.
affectu: z effectu impēdēdo n̄citatēs eius
subleues. Aug. Nūc cū in hac vita sum?
inuitē onera portem? vt ad eā vitā q̄ ca-
ret oī onere puenire possim? Dilectōis ei
officiū est inuitē onera nostra portare.

Exemplū p̄cipuū hēm? in ch̄o q̄ ex nimia
charitate quā ad nos habuit onera n̄ra et
languores n̄ros ip̄e tulit. Aug. Nulla res
officiosus istū laborē ad onera portāda a-
lioz facit libēt? impēdere q̄ vt cogit?
q̄nta p̄ nob̄ prulit dñs: Hic admonēs ait
ap̄ls: Hoc sentite in vob̄ qd̄z in ch̄o iesu
huic cogitatōi accedit etiā illa: qz hoies
sum? / z q̄ egritudine siue aie siue corpis
quā in alio hoīe videm? etiā nos habere
potuim? aut possum?

Tertio arti. Aud. zc. Nec p̄sumat? de
dei misericōdia: nisi z vos misericordes fu-
eritis. Nā sicut d̄. l. Privilegia. L. de he-
reticis. Qui in legē p̄mittit: p̄uilegiū legē
amittit. Et sicut h̄ extra de p̄stitutiōibz.
Ad intētōz m̄ adātis recurrēdū est. Intē-
tio aut̄ dñi nobis misericōdiaz facientis est: vt
inuitē misericordes simus. Audite. Si rex
statuat talē legem: Quicūqz debitorū suo
dimiserit duos d̄narios: ego sibi ducētos
aureos dimitto. Et erit aliq̄s q̄ dure de-
bitorē suū tractauerit: An debeat gaudere
p̄uilegio illius legis: Lerte nō: imo pu-
niendus est. Exponet applica notādo illud
Iac. ij. Judiciū sine misericōdia fiet ei q̄ non
fecerit misericōrdiā.

Dñica. xiiij. post Trini. Ser. p̄mus.

It illi. surge

vade. Luce. xvij. Spū ambu-
late z desideria carnis nō pfici-
etis. Caro em̄ p̄cupiscit aduersus sp̄m. et
sp̄s aduersus carnē. Hec em̄ sibi inuicēz
aduersant: vt nō q̄cūqz vultis illa faciatis
Gal. v. Tria ibi sunt notāda in q̄bus hor-
taf ap̄ls z surgere z ambulare. **Primūz**
est salutaris exhortatio: Spū ambulare
et desideria carnis nō pficietis. **Secū-**
dū est exhortatiōis ratio. Caro em̄ p̄cu-
piscit aduersus sp̄m zc. **Tertū** rōis de-
claratio. Hec em̄ sibi inuicē zc. De p̄xi-
mo Eccl. xvij. Fili post p̄cupiscētias tu-
as nō eas. De secūdo et tertio Roma. vij
Vides altā legē in membris meis repu-
gnantē legi mētis mee z captiuitatem me
in lege peccati. **Ait zc.**

Primus articulus. An sit in hoīs po-
tate surgere a pctō: Vide sermo
de p̄mo de Epiphania: aut sermone p̄mo
themat? Gratia dei: dominice. xj. post tri.

Secūdo articulus. Unicusqz peccat?
tori dicit deus hec duo verba Sur-
ge. Vade. Surge vīez a pctis: z vade de
virtute in virtute vsqz in domū dei. De p̄-
mo Ephef. v. Surge qui dormis z exur-
ge a mortuis. De secūdo Matth. ix. Va-
de in domū tuā. In euangelio itaqz hodi-
erno docemur moraliter quo tendere z q̄-
liter debeam? za peccat? surgere: vbi p̄ci-
pue notande sunt tres instructiones que
etiā in verbis p̄positis insinuant.

Prima est instructio p̄uiose p̄gressiōis
Secūda est instructio gratiose purga-
tionis.

Tertio est instructio affectuose recogni-
tione. **Prima** est zc. De q̄ dicendū in (tōis.
hoc sermone: q̄l̄s. s. p̄ viā p̄rurū p̄gredi
debem? in celestē hierl̄m. Et dat̄ hec in-
structio ex ope ch̄i q̄ ibat in hierl̄m z trās-
ibat p̄ mediā samariā z galileā. Ubi notā-
tāde s̄ tres p̄ditōes n̄cariē ad pueniēdū
in ciuitatē celestem.

Prima est extēnoꝝ abdicatio.

Secūda est intēnoꝝ custoditio.

Tertio est eternoꝝ affectio.

Prima igit̄ zc. q̄ s̄ p̄ h̄ q̄ ies? trāsibat p̄ me-
diā galileā q̄ interpretat̄ trās miguo. D̄z oī